

Yhteisöllinen kirjoittaminen ja koulumuistojen kokoaminen

Avainsanat: alakoulu

Toteuttaja: Tarja Karvinen

Luokka-aste: 6. lk

Toteutetaan kuudennen luokan lopuksi koontia alakouluajasta yhteisöllisen kirjoittamisen menetelmillä. Yhteistuotetussa, vuorovaikutuksessa syntyneessä sisällön tuottamisessa on arvokkainta oman ja yhteisen arjen kuvaaminen - dokumentointi.

Yhdessä muistelu kirjoittamalla tuntui erittäin hyvältä ja terapeuttiselta. Alussa oppilaat kommentoivat, etteivät muista mitään, mutta ajan myötä oppilaat alkoivat muistella yhteisiä vuosia.

Moni oppilaista huomioi myös sen, että muistot olivat kullakin eri asioista ja ne oli koettu eri lailla. Siitä saatiin aiheeksi keskustella oikeudesta muistaa omalla lailla. Toisaalta juuri yhteisen muistomaailman avautuminen yhdessä kirjoittaen tuntui arvokkaalta, ainutlaatuiselta luokkamme elämältä.

Suunnitelman toteutus

MUISTOJEN KERÄÄMINEN

1. Virittäytyminen/muistojen herättely (pareittain, käsin kirjoittamalla):

”Kirjatkaa ensimmäisiä koulumuistoja.”

2. Työskentely (yhdessä ja pareittain, puhumalla, käsin kirjoittamalla):

”Miettikää koulun eri tiloja, joihin liittyy muistoja.”

Tilat koottiin taululle väljästi otsakkeiksi.

”Kirjatkaa pareittain post-it -lapuille muistoja, joita mieleenne nousee eri tiloista. Tuokaa laput otsakkeiden alle.”

KRONIKAN KIRJOITTAMINEN

1. Tekstin tuottaminen (pareittain, tietokoneella)

”Valitkaa parin kanssa tila ja siihen liittyvät muistot (edellisellä kerralla tehdyistä koonneista). Kirjoittakaa ne muistelumuotoon luokan yhteiseen tiedostoon (Google Classroom). Voitte lisätä uusia, heräviä muistoja. Aloittakaa esim. Muistan, kun... Muistamme...tai Liikuntasalissa aina...”

2. Yhteisen tekstin koonti

Järjestellään tekstin osat oikeaan järjestykseen. Korjataan kirjoitusvirheet. Näin syntyy kronikka, yhteisten ja yksittäisten muistojen kokoelma.

Luetaan teksti yhdessä ja jokaisella on mahdollisuus lisätä tekstiin omia muistojaan.

3. Oppilaiden on myös mahdollista muokata kronikasta puhe kevätjuhlaan. Oppilaat saavat itselleen sekä kronikan että puheen muistoksi.

